

Recensie de Volkskrant ★★★ Op positie

Cabaretier Teun van den Elzen stelt in zijn vermakelijke show de vraag: zijn wij bereid te vechten?

In zijn voorstelling 'Op positie' gaat cabaretier Teun van den Elzen na of we niet te verwend zijn om de strijd aan te gaan. Goede grappen genoeg, maar het had nog iets politieker gemogen.

Teun van den Elzen in 'Op positie'.Bullet-ray Photography

Teun van den Elzen probeert alvast een beetje gevoel te krijgen bij de Derde Wereldoorlog: 'Wat wordt de vibe, wat wordt de sfeer?'

De cabaretier met de wilde hardos is zelf beslist een vaardig sfeermaker; hij is zo'n verschijning die je als vanzelf begint toe te lachen. *Op positie* draait evenwel om een serieuze, actuele vraag: zijn wij bereid te vechten voor volk, vaderland en wat we belangrijk vinden? Of zijn we te welvarend, te comfortabel, te verwend?

Hij staat tussen de zuilen die 'de pijlers van de Europese beschaving' moeten voorstellen, dat we het weten – zijn technicus heeft steeds nogal een kluif aan het opbouwen van dat decor, en het is duurrder dan het eruitziet.

In een van de leukste stukken bevecht Van den Elzen even later het systeem in een Brabants Blokker-filiaal. Volgens de wet moet hij zonder bonnetje een melkschuimer kunnen omruilen, volgens de medewerker niet. Het wordt een hele toestand, met een boa erbij. Hij wil er maar mee zeggen: als individu heb je invloed.

De nadruk op het persoonlijke is erg gemakkelijk. Toch: Van den Elzen achtergrond als politicoloog maakt benieuwd naar hoe hij het persoonlijke hier en daar iets politieker had kunnen laden, zoals in zijn debuutshow.

Op positie komt uit bij een voorlichtingsdag van Defensie, waar de cabaretier op een interessante manier speelt met het idee om reservist te worden, en ten slotte zijn eigen intenties doorlicht.

De spanningsboog rondom het paraatheidsthema is niet anderhalf uur lang zo strak gespannen geweest. Gelukkig zit Van den Elzen riant in de goede grappen om afdwalers mee terug te halen.